или ѭ по послѣднія-тѣ начинъ:

118 — Глаголи-тѣ на *ешь* измѣняватъ гласна-тѣ си *ѧ* или *ѭ* въ *амь, вамь* и *авамь*.

1. *амь* ся изисква когато глагола-тъ предъ коренна-тѣ си съгласна, има *е* или *ѣ*, кое-то и измѣнява въ *и*; като *берѫ, събирамь; четѫ, прочитамь; метѫ, смитамь; влѣкѫ, извличамь;*

2. *вамь* ся изисква когато коренна-тѣ е една отъ съгласни-тѣ *ж, ч, ш*: рѣжѫ, изрѣзвамь, *льожѫ, излъ-вамь; плачѫ*, заплаквамь; *пишѫ, преписвамь*, ... или когато тя е гласна: *пѣѭ, надпѣвамь, копаѭ, закопа-вамь;*

3. *авамь*, когато тя е съгласна: *орѫ, приоравамь, ковѫ, заковавамь; тъкѫ, истъкавамь;*

119. — Исключи нѣкои на *щѫ* които, безъ да станѫтъ предложни, правѭтъ на *скамь*: *ищѫ, искамь; плещѫ, плескамь*. .

120 — Глаголи-тѣ на *ишь* правѭтъ на *явамь и ямь:*

1. *явамь*, когато коренна-тѣ е гласна, въ нѣкои ако е и съгласна; като: *доѭ, издоявамь; кроѭ, прикроявамь; пылѭ, упылявамь; крѣпѭ, закрѣпявамь;*

2. *ямь*, когато тя е съгласна; като: *дѣлѭ, раздѣлямь; говорѭ, разговарямь.*

121 — Исключи: — а) когато коренна-тѣ е *д*, тогава ся изисква *амь*, и преди *д*-то—ж: *водѫ разво-ждамь; редѭ, нареждамь.*

б) когато тя е *ж, ч, ш* то ся изисква *вамь* или *авамь*: *учѭ, изучвамь; грѣшѭ, сгрѣшавамь;*

г) когато преди коренна-тѣ ся нахожда *о*, то ся измѣнява вообще въ *а*: *молѭ, умалямь; ловѭ улавямь.*